

Johann Bacmeister

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Joannes Bacmeisterus, D. ...
Ad iusta Exequialia, Quae Viro ... Dn. M. Arnolfo Paschio, Con-Rectori Scholae
oppidanae solertissimo a Moestissimis Parentibus hodie ... parabuntur, Omnes
Omnium Ordinum Literatos, Civesq[ue] Academicos ... invitat ... : [P.P. Sub
Sigillo Rectoratus sexto Nonarum Maii. Anno CI IC LXXXIV.]**

Rostochi[i]: Weplingius, [1684]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn776800353>

Druck Freier Zugang

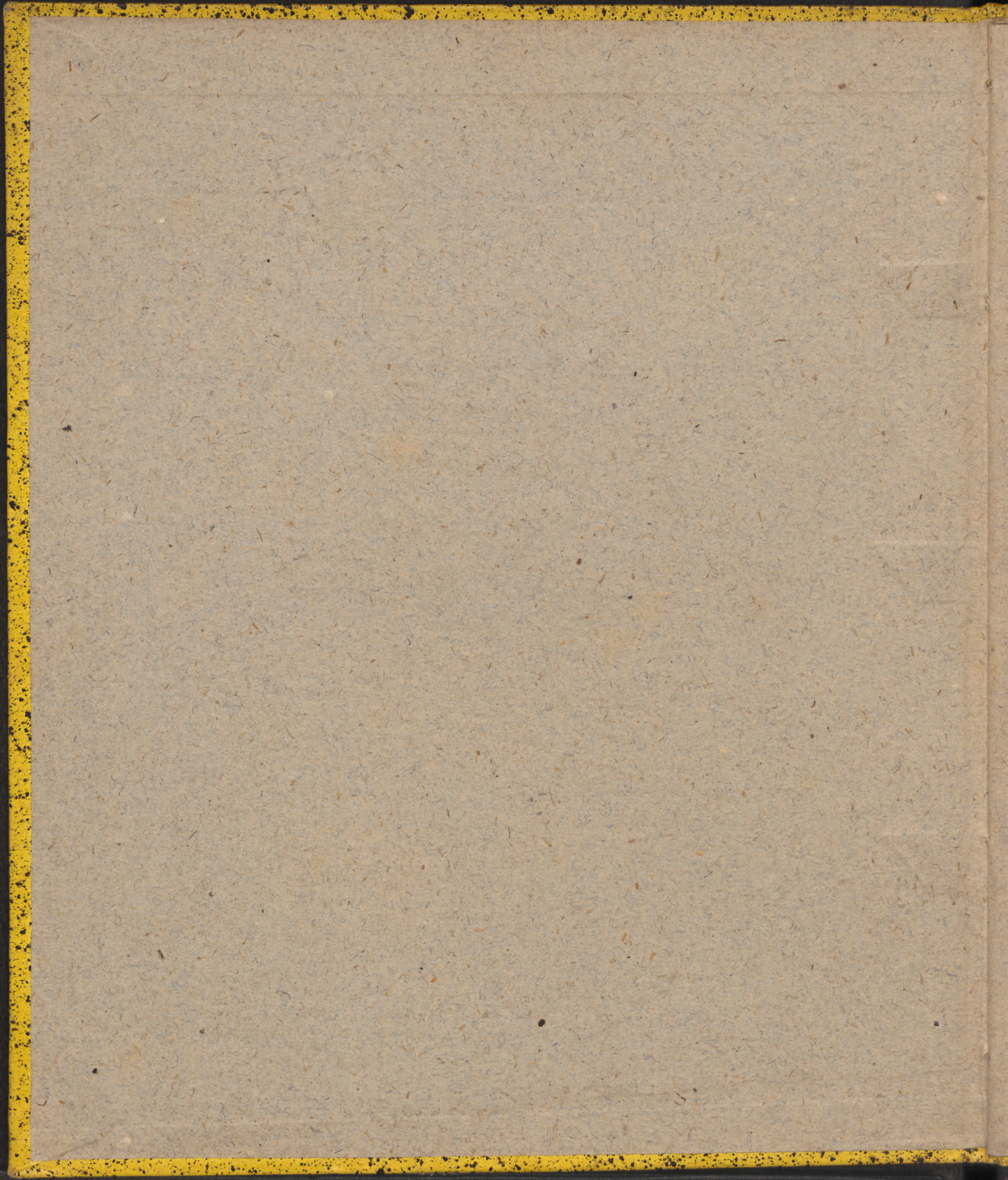

Bacmeister, J.,
in

A. P a s c h e n .

Rostock, 1684.

12.

PROGRAMMA

122

^{2^{do}}

RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

JOANNES BACMEI-
STERUS, D.

Med. & sup. Math. Prof. P. Facult. Med.
Senior & Decanus.

Ad justa Exeqvialia,

^{2^{ue}}

VIRO, CLARISSIMO ac LITERATISSIMO

DN. M. ARNOL-
DO PASCHIO,

CON-RECTORI SCHOLÆ
oppidanæ solertissimo

Mœstissimis Parentibus hodie

in Templo Jacobeo parabuntur,
Omnes Omnium Ordinum Literatos, Civesq;
Academicos peramanter & officosè
invitat.

ROSTOCH. Litteris JOH. WEPPLINGI, Universi, Typogr.

Vam brevis atq; fragilis, quam
fluxa & caduca, quam varia
& inconstans, quam dubia &
anceps, quam vana & lubrica,
quam denique misera, cala-
mitosa, periculosaque sit hæc
vita nostra, res ipsa loquitur,
& quotidiana testatur experi-
entia: nemoque est, qui non
vel publicis vel privatis casibus & vel suis vel alienis
doceatur eventis. Hanc verò vitæ nostræ rerum
que humanarum varietatem & inconstantiam Rex
ille vel ipseus DEI oraculo omnium sapientissimus in
aureo illo libello, qui Ecclesiastes inscribitur lucu-
lenter satis expressit, suisque quasi coloribus de-
pinxit. Eandem Pater quoque ejus, Rex & Pro-
pheta sanctissimus immortalique memoria digniss-
mus, cum aliis modis tum pulchra hæc elegantiq;
comparatione declaravit, dum nimirum futurum
esse dixit, ut, si in libræ alicujus alterâ parte vanitas,
in alterâ autem hominis studium fuerit impositum,
vanitas ipsa longe multumque præponderet. Non
potuisset, meo quidem judicio, cum brevius tum
luculentius mortalis nostræ vitæ vanitas, homi-
numque simul, qui ei nimium sunt dediti, tantum-
que in res has terrenas conferunt operæ atque stu-
dii, stultitia imò dementia exprimi. Sed plurimi
quoq;

quoque aliis similibus vel luminis fulguris s. ful-
 getri, paleæ, quisquiliarum, foeni, graminis, flo-
 rum sive foliorum, frondium, bullæ maris, fluminis,
 venti, fumi, umbræ, somnialiarumque hujusmodi
 rerum vanissimarum, cum sacri tum prophanî scri-
 ptores, quam brevis & fugax & vanitate ipsî vani-
 or, ut ita loquar, sit mortalium vita manifestè o-
 stenderunt. At si vitæ nostræ & initium & me-
 dium & finem considerare voluerimus, omnia
 profectò laborum dolorum atque periculorum re-
 periemus plenissima. Merito igitur illam Seneca
 gravissimus Autor libro de vitæ brevitate, *perpetuum*
supplicium appellavit, quod quidem M. ANTONII
 GORDIANI Imperatoris clariss. fertur fuisse sym-
 bolum, crebris ab illo sermonibus usurpatum.
 Nec minus eleganter illustre illud patientiæ & vir-
 tutis exemplum *Jobus*, vitam humanam, cujus in-
 constantiam miseriamq; optimè fuit expertus, per-
 petuam militiam vocavit. Et quid multi? Omnis hæc
 nostra vita ab ipsis incunabulis ad ultimum hali-
 tum, non tam vita quam mors videtur esse appel-
 landa. Hinc poëta egregiè cecinit.

Vita quid hæc? Mors est: Si Mors, cur Vita? dolendum est

Nos vitâ nondum deficiente mori:

Mors & Vita pari figunt vestigia gressu:

Quæque dies vitæ, mortis & illa fait,

Vivere quæ nobis igitur cum Morte voluptas,

Cura mihi potius, sit sine morte mori?

Si pia Mors vita est, & si male vivere mors est,

Mors mihi viva veni, mortua vita vale:

)(2

Et

Et nos jure merito cum ipso Lucetio exclamamus.

O Miseras hominum mentes, o pectora caeca!

Qualibus in tenebris vita, quantisque periculis

Degitur hoc aevi quodcumque est.

Gentiles eam naturæ ad vivendum creatæ adversam esse advertentes, signis quibusdam externis uti sunt: & quidem alii acclamari sibi surgentibus cotidie: MEMENTO MORI, uti de *Philippo Macedone*: alii cubitum sibi euntibus vocem *Sesivus* cotidie accini, uti *Paucus*: alii sceleta cum epulis adponi, uti de *Egyptiis*: alii linteum solum circumferi, uti de *Saladino* refertur, curarunt, aliisque *Jenunioris* vanitatem & fugacitatem hujus vitæ adumbrantibus & oculis exponentibus artem bene moriendi inculcare satagerunt. Nobis haud opus est externis signis uti, cum omnis annus, mensis, dies, imò momentum viva in corporibus non vivis fragilitatis humana documenta nobis exhibeant. Non abibimus longius. Ecce hodierna dies vivum Mortalitatæ exemplum proponit in Viro - Juvene Clarissimo, Literatissimoque DN. M. ARNOLDO PASCHIO, Con-Rectore Scholæ oppidanæ apud nos non ita pridem abs Nobilissimo & Amplissimo hujus urbis Senatu, ob egregias animi dotes singularemque eruditionem constituto solertissimo. Hic spartam sibi commissam fideliter quidem satis, & sedulo exornavit, verum in medio aut vixdum inchoato cursu finem suum, quem ultra putabat, reperit. Et quidem plerisque, uti sumus in eius modi casibus nimium quam mortales, præpropere atque immatura videbuntur omnia. Sive enim ad spes parentum totiusque familiæ sive ad ipsius Viri - Juvenis metam id, quod humanitas ei contigit, exegeris, ubique erit plus satis querelarum. Viginti & Octo, quam brevis ille est annorum terminus. Verum, O magna humana mentis pravitas! O insatiabilis omnium rerum aviditas, quæ indignatur reddere quod concessum est precario & gratuito. Nullo enim modo Natura nos aliqua injuria lacescit, & quod nostrum est ex insidiis eripere prorsus, sed æquissimo jure sua repetit, nullâ alia conditione nobis commodata, quam ubi pro libitu nos appellaverit, ut tum statim sine ullâ procrastinatione, aut potius unius momenti prorogatione, omnia certo restituamus. Quid igitur nos improbe injuriæ in naturam maximam ejus benignitatem importunis querelis insequimur? Cur non potius ei gratias agimus, quod quæ citius potuisset, tardius repetat: & hodiè primum auferat, quæ heri vel ante plures dies aut in entem vel etiam citius ante annos aliquot simili jure potuisset auferre. Quanto justior fuit *Anaxago-*

pat, perpetuâ adhuc famâ celebrândus, qui nunciatâ filii morte, di-
 gnâ magno virò & generoso spiritu abundantem vocem emisit. *Ego cum genui, cum moriturum scivi.* Hujus exemplo spectate in-
 tegrîtatis Virum HENRICUM Paschen/ inter Cives primarios hu-
 jus urbis haud postremum, Adfinem nostrum honorandum nunc
 adversus gravissimum dolorem ex Filii sui insperato obitu objectum,
 pari vigore animum oportet obfirmare, ne naturâ aut DEO suum re-
 poscenti, im modeste videatur refragari. Non cogitet ille, quanta
 sibi spes jam interciderit, quod scipionem senectutis præmittere co-
 actus sit. Cogitet potius, eum ad vitam editum, communi quoque
 sorte ad mortem destinatum. Ex hoc mundo tanquam miseriarum
 hospitio in cælum evolasse, ibidemque inter æterna gaudia cantantem
 & exultantem animam nullos suorum fletus admittere, & nihil am-
 plius, quàm ut funus solemnî more terræ mandetur postulare. Jam
 opinor vos Academiæ Cives, scire, quid & nos velimus & quid vos
 deceat facere. Explicabo verò mentem, ubi prius exposuero, quæ
 exponenda de pie defuncti progenie, vita & morte pro consuetudi-
 ne recepta sunt. Hæc autem, uti nobis communicata sunt, verbo-
 tenus inferenda curavimus. *Editus est in hanc lucem pie defun-*
ctus DN. M. ARNOLDUS PASCHIUS Anno C. 1656. loco ho-
nestissimo Patre DN. HENRICO Paschen/ Cive primario
& Templi Jacobi Præsecto dignissimo; Matre verò ornatissi-
ma virtute & pietate Matrona MARGARETA Petersen.
Avus Paternus ipsi fuit DN. JACOBUS Paschen/ ori-
undus è Westphaliâ; Avia Paterna Matrona Lectissima Is-
sabe Fragemannus. Avum Maternum habuit DN. AR-
NOLDUM Petersen/ præcipue dignationis Civem apud
Nos & Mercatorem florentissimum; Aviam Maternam egre-
gia virtutis Feminam MARGARETAM Dranten. His ex
originibus vitam humanam hausit B. PASCHIUS, qui sta-
tim atque genitus ad regenerationis fontem deductus est. Cumq;
adultiores mores aptitudinem ingenii ad captum bonarum lite-
rarum indicassent, id Optimi Parentes curandum sibi judicaverunt,
ut domi forisq; bene educaretur. Primum igitur in Patria Viris
Pl. Reverend. & Præclarissimis DN. M. Viehencen/ ad D.
Petri Diacono Vigilantissimo, DN. M. BAUDEWIEN, Ecclesi-

ste Stralsundensi fidelissimo, DN. M. HELWIGIO Synodi
Neo-Caldensis & Dargunensis Praeposito dignissimo, necnon B.
DN. M. ROBERTO Scholae oppidanae Con-Rectori meritissimo
formandus traditus est. Factis in Scholâ Patriâ fundamentis
eruditionis & pietatis Anno C. 1672. consilio Parentum ad Gymnas.
Gustroviense missus est, ubi hospitio Avunculi sui Viri Nobiliss.
atque Ampliss. DN. MATTHIAE Peterßen / J U L. Serenissimi
Principis ac Domini DN. GUSTAVI ADOLPHI, Du-
cis Meklenb. &c. &c. Secretarii fidelissimi benevole exceptus
& deductione Viri Pl. Rever. & Ampliss. B. DN. GOTHOFREDI
VOGTII, S. Theol. Lic. Eisdem tempore Gymnasii prae laudati Re-
ctoris meritissimi, ut & Viri Praeclarissimi DN. M. CORNELII
PIT TELII, Con-Rectoris ejusdem laudatissimi eos fecit progres-
sus, ut missis aliis exercitiis privatis publicè disputationem de
Constantino Magno proprio Marte elaboratam haberet & di-
scessurus de Pontificiorum & Gentilium cum in dogmatibus tum
in ceremoniis consensu peroraret. Anno 1675. altiorum progres-
sionum faciendarum causa patrios repetijt Penates: Huc cum
afferret eam artium cognitionem, quae Academiarum amplio-
ra spatia ingredientibus decet, ne illotis manibus ad Supremam
Disciplinarum accederet, Philosophiam porro & Linguarum stu-
dium excoluit, usus Ducibus Viris Maximè Rev. & Amplissimis
B. DN. Doct. ZACHARIA GRAPPIO, tum temporis Phys. ac
Metaph. Prof. famigeratissimo & ad Aed. S. Petri Pastore meri-
tissimo, B. DN. M. HERMANNO BECKERO, Mathem. Inf.
Prof. celeberrimo & Pastore Jacobeo vigilantissimo, necnon DN.
D. FRANGISCO WOLFIO, Log. ante hac Prof. P. incluto A. 1676.
Parentum consensu ad Acad. Witteberg sese contulit, in qua stu-
dium Philosoph. Rostochii inchoatum sub auspicijs Viri Praecl.
DN. M. NICOLAI BENEDICTI P ASCHÆ, Facult. Phil. Adjuncti
gradissimi feliciter continuavit, sub cujus Praesidio etiam Disp.
Phil. de Actu & Potentia masculè defendit. Ulterius verò pro-
grediendum ratus Theolog. quoque sese mancipavit studio ad-
jutus

jutus operâ Viri Maximè Rev. & Ampliff. DN. D. JOH. DEUTSCH-
MANNI, S. Theolog. P. P. celeberrimi, cujus in Condictu degebat,
quo etiam Præsede non sine laude disputavit de Spiritu S. & Myste-
rio Regenerationis. A. 1677. Magisterij honores à Brabeuta Viro Am-
pliff. DN. ANDREA SENNERTO, Lingv. Orient. P. P. celeberrimo
& Acad. Seniore venerando Beato Nostro collatisunt. Qui novus
honoris gradus exerenda doctrina multiplicis ansam illi dedit:
hinc facultate disputandi impetrata duas de Concilio Nicæno I. dispu-
publice ut Præsede disquisitioni subiecit. Eodem verò annò à Paren-
tribus advocatus redijt in Patriam, ubi studia incepta summò ardore
pertexere perseveravit & datâ occasione Colleg. Philos. & Dispu-
tationes publicas frequenter instituit, haud neglectis Lectionibus
publicis Theol. quibus sedulo intererat. Etenim quo amore am-
plectebatur Regnam Disciplinarum Theolog. scil., id docent eru-
dita specimina Præsede Summò quondam Acad. hujus Theol. B. DN.
D. AUGUSTO VARENIO, publicè in hac Acad. ventilata: Tace-
mus creberrimas ad populum habitas conciones partesque Opponen-
tis quibus apud Nos non sine laude perfunctus est. Hùc igitur pro-
gressus ante paucas septimanas ab Amplissimò Urbis hujus Senatu
ad obeundum Con Rectoris munus, ut quæ ipse Adolescens didice-
rat Judentur traderet, vocatus est. Sed vix spartam oblataam
suscipit, ecce morbus vehementior ipsum occupat, qui brevi omnia
quæ mortalitas objicere poterat obstacula, submovit: quo de ita
differit Experientissimum DN. D. BERNHARDUS BARN-
STORFF. Febris Petechialis, pessimo symptomatum, nullis Remediis, sive intus sive ex-
tus adhibitis, auscultantium, apparatu; vomitu scil. ingenti, subitanea virium pro-
stratione, doloribus capitis, & anxietatibus præcordiorum gravissimis, delirio aliquali,
sopor: per aliquot dies & noctes continuato, artuum tremore, spasmis & motibus con-
vulsivis variis, concomitata. Nobilissimum & Clariss. Virum Do. ARNOLDUM Pascher
Phil. M. & Scholæ Oppidanæ Con. Rectorem meritiss. Amicum ac Affinem nostrum
dilectiss. nunc cheu! desideratiss. nobis eripuit. Auxilio igitur humano Viè de-
defunctus Noster destitutus preces ad Deum misit ardentissimas, quas
roboravit solatium remissionis peccatorum & pignus æternæ felicitatis
in epulo Dominico. His præsidis instructus adversus omnes
terrores imperterritus stetit: testatur id Confessionarius ipsius Pl.

Rev. & Ampliff. DN. M. HENRICUS CARMÖHNITUS, Eccles. Jacobea xas
stor meritiff. fatentur omnes quotquot in agone beatiffimò illum conspe-
re. Ita tandem 26. April. circa horam undecim. nocturnam inter suorum
gemitus placidè Deo animam sanguine Filii sui purpuratam reddidit &
mortali vitâ clausâ immortalem vivere cepit. Quod cum ita illi, à cu-
jus manu sunt omnia placuerit, in paterna ejus voluntate omnes acquiesce-
re decet. Vos ergo, Modestissimi parentes, patienter & christianè hoc divi-
nitus inflictum vulnus feretis, ac ab amicâ manu, à patre summè Philosopho
profectum cogitabitis, illudq; Autoris libri Sapientie vobis dictum puta-
bitis. *Justus, si a morte obierit, in quiete futurus est. Non enim quæ
longeva est senectus honorata est, neq; numero annorum multorum mensu-
rata. Sed prudentia hominibus est canities & vita immaculata est se-
nilis ætas. Qui placens Deo diligebatur, cum viveret inter peccatores,
fuit translatus. Ereptus est, ne malitia mutaret intellectum ipsius. Nam
fascinatio improbitatis obscurat quæ bona sunt & circumagratio concupis-
centia transvertit mentem carentem malitiâ, sanctificatus brevi imple-
vit tempora longa. Grata enim Deo erat anima ipsius, propterea festi-
navit eum tollere ex improbitatis medio. Cogitabitis illud Augustini:
Quid est diu vivere nisi diu torqueri? Quid est, quæso aliud diu vivere?
nisi dies malos malis diebus addere?* Subjicietis vobis illud Hieronymi,
*Inter eum, qui decem vixit annis, & illum, qui mille, postquam idem
vita finis advenerit & irrecusabilis necessitas, transactum omne tantun-
dem est, nisi quod magis senex onustus peccatorum fasce proficitur.* Nos
per varios casus & novercantis fortunæ insultus tendimus omnes in cœ-
lestem illam patriam. Ab hisce omnibus ipse est immunis, & cum DEO
in choro Angelorum omniumq; Electorum securum agit ævum, & gra-
tâ fruitur requie. Cum vero hujus piæ defuncti corporis Exuvie hodie
terræ omnium matri sint reddendæ, Omnium Ordinum Academia Cives
amicè & humaniter invitamus ac rogamus, ut in Templo Jacobeo ad horam
primam conveniant & optimi Viri-Juvenis funus suâ præsentia comitari
non graventur. Ita enim cum flentibus se flere & lugentibus lugere te-
stebuntur, eaqve facient, quæ à veræ non fucatæ sapientie cultoribus fie-
ri debent. Inter eundem autem cogitemus illud sapientis. MALE VI,

VET, QVISQVIS NESCIET BENE MORI P.P. Sub Sigillo

Rectoratus sexto Nonarum Maij. Anno

CIO IDC LXXXIV,

☉(O)☉

Memoriae

GK

jutus operã Viri Maxime Rev. & Ampli
 MANNI, S. Theolog. P. P. celeberrimi, &
 quo etiam Praside non sine laude disputa
 rio Regenerationis. A. 1677. Magisterij hono
 riss. DN. ANDREA SENNERTO, Lin
 mo & Acad. Seniore venerando Beato Nost
 rus honoris gradus exerenda doctrina m
 hinc facultate disputandi impetrata duas
 publicæ ut Prasides disquisitioni subjecit. E
 tibus advocatus redijt in Patriam, ubi stua
 pertexere perseveravit & datâ occasione
 tationes publicas frequenter instituit, hau
 publicis Theol. quibus sedulo intererat.
 plectebatur Regimam Disciplinarum The
 dita specimena Praside Summò quondam A
 D. AUGUSTO VARENIO, publicè in hac
 mus creberrimas ad populum habitas concio
 nis quibus apud Nos non sine laude perfuncti
 gressus ante paucas septimanas ab Ampliss
 ad obeundum Con Rectoris munus, ut qua
 rat Judentui traderet, vocatus est. Sea
 suscipit, ecce morbus vehementior ipsum oc
 qua mortalitas objicere poterat obstacula, s
 differit Experientissimum DN. D. BEB
 STORFF. Febri Petechialis, pessimo symptomatum, null
 rus adhibitu, auscultantium, apparatu; vomitu scil.
 stratione, doloribus capitis, & anxietatibus precordiorum
 sopore per aliquot dies & noctes continuato, artuum trem
 vultu variis, concomitata, Nobilissimum & Clariss. Viru
 Phil. M. & Schole Oppidanæ Con-Rectorem meritiss.
 dilectiss. nunc eheu! desideratiss. nobis eripuit. Au Xili
 de sanctus Noster desitutus preces ad Deum m
 roboravit solatium remissionis peccatorum &
 tis in epulo Dominico. His prasidiis in str
 errores imperterritus stetit: testatur id Con

DEUTSCH
 ctu degebat,
 S. & Myste
 a Viro Am
 P. celeberr
 Qui no
 m illi dedit:
 cenò I. disp
 nò à Paren
 mò ardore
 C. & Dispu
 Lectionibus
 amore am
 docent eru
 eol. B. DN.
 ata: Tace
 Opponen
 gitur pro
 us Senatu
 ns didice
 oblatam
 vi omnia
 o de ita
 BARN
 ptus sive ex
 virum pro
 rio aliquali
 notibus con
 M Paschen
 m nostrum
 nò Pie de
 nas, quas
 felicitat
 es omnes
 ipius Pl.

